

liczenia za dany rok, podmiot gospodarczy dokonuje tylko zwrotu dotacji pobranych w nadmiernej kwocie na rachunek dochodów budżetowych właściwego urzędu skarbowego w terminie 14 dni licząc od dnia, w którym powstały okoliczności uzasadniające tę korektę.

4. W razie stwierdzenia w trakcie kontroli nadmiernego pobrania kwot dotacji, kwoty te wraz z należnymi odsetkami podlegają zwrotowi na rachunek:

- 1) z którego zostały pobrane — jeżeli zwrot następuje w tym samym roku, w którym dotacje zostały pobrane,
- 2) dochodów budżetowych właściwego urzędu skarbowego — jeżeli zwrot następuje w następnym roku.

§ 7. 1. Podmioty gospodarcze otrzymujące dotacje przedmiotowe są obowiązane prowadzić, w celu rozliczenia dotacji, ewidencję (księgową lub pozaksięgową) w sposób umożliwiający określenie wartości i ilości sprzedanych wyrobów, na które ustalono odrębne stawki dotacji, i kwot należnych dotacji.

2. W razie nieprowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 1, pobrane w danym roku podatkowym przez podmiot

gospodarczy dotacje podlegają zwrotowi w całości, wraz z należnymi odsetkami, na rachunek, z którego zostały pobrane, a w przypadku gdy zwrot następuje w roku następnym — na rachunek dochodów budżetowych właściwego urzędu skarbowego.

§ 8. 1. Przy ustalaniu wysokości dotacji przedmiotowych podstawę dotowania oraz kwotę należnych dotacji przedmiotowych zaokrągla się do pełnego 1.000 zł.

2. Zaokrąglenie do pełnych kwot następuje w ten sposób, że końcówki sięgające do połowy kwot określonych w ust. 1 zaokrągla się w dół, a końcówki przekraczające połowę kwot podnosi się do pełnych kwot.

§ 9. Stawki dotacji przedmiotowych ustalone odrębnie na dany rok stosuje się w następnym roku do czasu ustalenia nowych stawek.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. A. *Podsiadło*

192

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 15 maja 1991 r.

w sprawie stosowania przepisów ustawy o instytucjach artystycznych do instytucji artystycznych podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

Na podstawie art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1984 r. o instytucjach artystycznych (Dz. U. Nr 60, poz. 304 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustawę z dnia 28 grudnia 1984 r. o instytucjach artystycznych (Dz. U. Nr 60, poz. 304 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192), z zastrzeżeniem ust. 2, stosuje się do instytucji artystycznych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, z wyłączeniem przepisów art. 1 ust. 3, art. 2 ust. 3, art. 3, art. 5—11, art. 12 ust. 2, art. 13, art. 14 ust. 1 i 3, art. 15—18, art. 20 i 21 oraz art. 25—27.

2. Art. 21 ust. 5 ustawy stosuje się do instytucji artystycznych wyłącznie w zakresie dotyczącym tworzenia systemów wynagrodzeń pracowników.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 17 marca 1986 r. w sprawie stosowania przepisów ustawy o instytucjach artystycznych do instytucji artystycznych podległych Ministrowi Obrony Narodowej (Dz. U. Nr 11, poz. 68).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *P. Kołodziejczyk*

193

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA-SZEFA URZĘDU RADY MINISTRÓW

z dnia 15 maja 1991 r.

w sprawie określenia wykroczeń, za które pracownicy terenowych organów rządowej administracji ogólnej wykonujący zadania w zakresie nadzoru urbanistycznego i budowlanego oraz funkcjonariusze straży miejskich są upoważnieni do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego.

Na podstawie art. 67 § 2 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 12, poz. 116, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 16, poz. 125 i Nr 45, poz. 291, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1985 r. Nr 23,

poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193, z 1988 r. Nr 20, poz. 135, z 1989 r. Nr 34, poz. 180 oraz z 1990 r. Nr 20, poz. 121, Nr 43, poz. 251 i Nr 72, poz. 422) oraz w związku z art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 12 listopada 1985 r. o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelnych i centralnych

organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 30, poz. 163, Nr 64, poz. 387, Nr 73, poz. 433 i 434 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198) i § 1 pkt 13 i 20 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1987 r. w sprawie nadania funkcjonariuszom niektórych organów uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 6, poz. 34 i z 1991 r. Nr 11, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownicy terenowych organów rządowej administracji ogólnej wykonujący zadania w zakresie nadzoru urbanistycznego i budowlanego są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone:

- 1) w art. 59 ust. 1 i w art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 38, poz. 229, z 1981 r. Nr 12, poz. 57, z 1983 r. Nr 44, poz. 200 i 201, z 1984 r. Nr 35, poz. 185 i 186, z 1987 r. Nr 21, poz. 124, z 1988 r. Nr 41, poz. 324 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198),
- 2) w art. 59, art. 70 § 1, art. 71, 72, art. 74 § 1 i art. 79 § 1 Kodeksu wykroczeń.

§ 2. Funkcjonariusze straży miejskich są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone:

- 1) w art. 54, art. 63a § 1, art. 64, art. 75 § 1, art. 77—79, art. 80 § 1 pkt 1 i 5, art. 81, art. 82 § 1, art. 84, 85, 88—91, art. 92 § 1, art. 97, 98, art. 99 § 1, art. 101, 102, art. 111 § 2, art. 112, 113, 117, 141, art. 144 § 1 i 2 i art. 145 Kodeksu wykroczeń,
- 2) w przepisach rozporządzeń porządkowych wydanych na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o terenowych organach rządowej administracji ogólnej (Dz. U. Nr 21, poz. 123),
- 3) w przepisach porządkowych wydanych przez radę lub zarząd gminy na podstawie art. 40 ust. 3 i art. 41 ust.

2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 16, poz. 95, Nr 32, poz. 191, Nr 34, poz. 199, Nr 43, poz. 253, Nr 89, poz. 518 i z 1991 r. Nr 4, poz. 18).

§ 3. Upoważnienie do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego wydaje:

- 1) pracownikom, o których mowa w § 1 — właściwy wojewoda,
- 2) funkcjonariuszom, o których mowa w § 2 — właściwy burmistrz (prezydent miasta).

§ 4. Upoważnienie do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego powinno zawierać oznaczenie organu wydającego upoważnienie, datę wydania i termin ważności, podstawę prawną jego wydania, imię, nazwisko i stanowisko służbowe upoważnionego pracownika (funkcjonariusza), numer legitymacji służbowej, określenie wykroczeń, za które pracownik (funkcjonariusz) jest upoważniony do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz określenie obszaru, na którym upoważnienie jest ważne. Upoważnienie powinno być podpisane przez organ, który je wydał, oraz opatrzone odciskiem pieczęci urzędowej.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Administracji i Gospodarki Przestrzennej z dnia 20 stycznia 1984 r. w sprawie określenia wykroczeń, za które pracownicy niektórych jednostek organizacyjnych podległych lub podporządkowanych terenowym organom administracji państwowej są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 2, poz. 10).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister-Szef Urzędu Rady Ministrów: *K. J. Żabiński*

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa P-1.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks 825944 WW, telefaks 428222 i 22-428222.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.